

Сплашиха се поповетъ
Въ олтаря;
А то пѣе — черковата
Събаря.

Зяпнаха го жени, деца —
Гласъ нѣма;
А то пѣе и си вѣе
Перчама.

Пѣе, вика, не замлъква,
Не хае;
Боже мили, тазъ гидия
Каква е.

Сазътъ

Ти звѣнти, ти кѣнти,
Мой яворовъ сазъ! —
Зефиръ лекъ, некъ далекъ
Носи твоя гласъ.

По поля, по нивя, —
Въ родний край любимъ;
Ти предай, какъ страдай
Клетникъ тукъ единъ
